

המצניע פרק עשרי שבת

צא. עין משפט נר מצווה

ב א מ"מ פ"ה מ"מ ג"ה
ס"ה ס"ה
ב ב מ"מ ד"ה
ב ב מ"מ ד"ה
ב ב מ"מ ד"ה
ב ב מ"מ ד"ה

רְבָּנָן

ג) יכול שפטן לשלוחם נס

רביינו חננאל (המשך)

ביה"כ, ר-ט אוטר אף היזה
כין דאתשביה מתייב, האב
חם הפטות שיעורן נזרנזה

מתוקין לה ר' יוחנן, פירש נקומותם ולפין הילכתי ותקטה דמליח נעל ליה עד כלו והוא מורה הא בדורות' חסידים רצינו אומלן דהיליג' יוסלה הולוט פירך וכ"ט כוון לדמרת דמליח' מעתה נארע מעין מיען קענץ גיגיוט מסוכן דבמר מנטנו

מהו רתימתו ביטול בטלת מחשבתו קמ"ל העושה על דעתך ראשונה הוא עושה אמרתו רב יהודה אמר שמואל מחייב היה רבנן מאי אך במצויא תהא את לזרעה פשיטה מוגננת ולעלום ע"ד דאייא כוית קמ"ל מתקף לה רב יצחק בריה דרב יהודה אלא מעתה מחייב שליהיב כל בזו היב נמי רלא מחייב עד דמפיק לכלה החם בטלה דעתו אצל כל אדם: וכל אדם אין חיבר עליו אלא בשיעורו: מותחן רלא רבנן שמעון בן אלעוז דהדרニア כל"א ע"ד שמעון בן אלעיר כל שאינו כשר להגניע ואי מצעיען כמוותו והוכשר לו והגניע ובאו אחר והוציא נתחיביו והמחשבתו של רבא אמר רב נחמן הוציאו בגורגרה לאכילה ומملך עלייה לוועה אי נמי לזרעה ונמלך עלייה לאכילה חייב פשיטה יול האכא איכא שיעורא מה דהדרニア בעין עקייה והנחה בהדא מחשבתו והוא לאכ"א קמ"ל בעי שעור אכללו זרעה ותפחה ונמלך עלייה לאכילה מהו אה"ל החם הוא דמיוחב دول האכא איכא שיעורא זרעה וול האכא איכא שיעורא האכא בו רבעידנא דاضפה לא הוה ביה שעור אכללו לא מיחיב או דילמא כיון דאיilo אישתכל ולא חשב עלייה מיחיב אמחשבה דזרעה והשתא נמי מיחיב והוציא אה"ל צוין דאיilo אישתכל ולא חשב עלייה לוועה מהו האכא ודאיו זרעה נמלך אמחשבה קמיהטא לא מיחיב אוכ"ז כי אישתכל אחר השתא אוילין ומיחיב ואת"ל דילמא בתר השתא אוילין ומיחיב והוציא אה"ל בתר השתא אוילין ומיחיב הוציא בגורגרה הרומה לבית טמא מהו למאי אי לעניין שבת יתרוק בעא מיניה רבא מרבי נחמן יורק כירוי לעניין שבת או אין דיחוי לעניין שבת יתרוק מאי מודמצטרף לעניין טומאה מיחיב נמי שבת בגורגרה בעין אה"ל תנתו האכא שאולי נמי שיעורן בגורגרה ואמאי למא מודלעניין זיזא יוצא

מכו רקימה. אין דחאת בעם סוריה כל רוח ויכול נסחנותו: גטלה לו מטבחו. וכן כלו לנו השכונות מהבגדים סנונת ולח מחזקם סוריה: קמ"ל. לכל כסוכה כמה על דעת הילדיות טסה ונחיתומייה קמה קלה: כל פואטן, וכמה מנה רבי מלה:

לאפקיד מגנוגרט. דאלאר חוכליין:

הנחייה. בפקודת נסיך ציון נאמר מלחמתה של קורונה וכונשיה. אך לא כל כך צוירו למלחמה רוחנית ולביקורתית. יוויתר: «כל מושיע. דבָּה בְּצַעַם
בְּכֶרֶב בְּטַהֲרָה. נִמְרָא מִלְחָמָה כְּאֵת הַמִּלְחָמָה שֶׁבָּין
מִלְחָמָן לְעַנְיוֹן הַמֶּלֶךְ». ט' ד' פ' ו'. מ"ז נאמר: «בְּשִׂירָה
שְׁמַחְלָה יְמִינָה קָדוֹשׁ הַלְוִי נָמָתָן כְּבָשָׂר
שְׁמַחְלָה יְמִינָה וְזֶה מִלְחָמָה מְרוּמָה
בְּכֶרֶב עֲקָרָה וְכָרְרָה מִפְּהָרָה וּבְנִיטָּה
אֲסִיר גְּנָמָה גָּלוּג עֲקָרָה: י' גָּנוֹן
טוּמָה. דִּימְגַעַת נָן אֵס גְּנוֹנוֹת
לְפָמָה טוּמָה מְכוֹלָן הוּא לוּ כְּבָשָׂר
גְּנָעָן: וְאֵלִי מְפָלָמוּ. זְנָמָה הַגְּזָנָה
אֲסִיר לְמִלְחָמָה וְעַזְבָּן סְמָךְ וּטְמָנוֹת:
מ'ה. מִדְבָּרְכָה קָרְבָּן וְרוּחָן לְעַנְיוֹן
טוּמָה. חַסְכָּה נָמִי לְעַמְּנָן דְּבָתָה כְּלָלָה
סְתָן מְגֻדְגָּם וּמְיִיבָּרָה הוּא גָּלָן

א' עניין שבת בנדורת בעין, ט.
ב' מוקדם בדעתם דקן
וילם פ' דוחן (ו' מ' סטמ')
כומן מס' סדרין גות כנראה מטעם
ההשראת הכתובים בפ' סדרין
ההשראת הכתובים בפ' סדרין

מסורת הע"מ

הנחות הב"ח

וושצמאנר והוסת, נולג
עליה לרודינה דוחה בפ' בשעת הנחת, וכח הרשות האולין ומחייב, אבל אם החזיא בנסיבות לאקליה עוטפה וחזרה ומחפה גורדיין מהשתתך דרכו, אע"ז רבעת עיריה יש בכשיעור, בין שפההן כן. לכן מפסקא¹ שיש רודר אלל שלמה הוא אין דחוי

